

бути аналіз лайків у соціальних мережах, що дозволить встановити коло інтересів, дружніх стосунків чи знайомств особи. Для даної роботи можна використовувати спеціальні сервіси, такі як Artelligence(<https://artelligence.com>) та ін.

6. Підготовка звіту та візуалізація результатів. На даному етапі результати пошуку інформації про особу можна сформуванати не лише в текстовому вигляді, а й використовуючи спеціальне програмне забезпечення. Наприклад візуально-аналітичне середовище IBM i2 Analyst's Notebook.

Отже підсумовуючи викладене, зазначимо, що організація пошуку інформації про осіб які становлять оперативний інтерес в мережі Інтернет є актуальним і важливим напрямом діяльності оперативних підрозділів, що сприяє підвищенню ефективності оперативно-розшукової діяльності. Оперативні працівники можуть використовувати Інтернет, не лише, як засіб пошуку оперативно значимої інформації, але і з метою отримання більш деталізованої інформації про особу яка становить оперативний інтерес, а в подальшому отримані з інтернету відомості зіставляти й перевіряти з використанням оперативних обліків та інших джерел оперативної інформації.

Малюк Василь Васильович,
кандидат юридичних наук

ОСОБЛИВОСТІ РОЗМЕЖУВАННЯ КОМПЕТЕНЦІЇ МІЖ СУБ'ЕКТАМИ, ЯКІ ПРОТИДІЮТЬ ТРАНСНАЦІОНАЛЬНИМ ОРГАНІЗОВАНИМ ЗЛОЧИННИМ ОБ'ЄДНАННЯМ, ЩО ЗАГРОЖУЮТЬ ДЕРЖАВНІЙ БЕЗПЕЦІ УКРАЇНИ

Взаємини НП України і СБ України регулюються ст. 16 Закону України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю», що полягає в обміні оперативною інформацією. Але зазначений законодавчий акт визначає лише загальний принцип обміну даною інформацією і не встановлює розмежування компетенції між НП України і СБ України у сфері протидії транснаціональним організованим злочинним об'єднанням, що загрожують державній безпеці України.

Аргументуючи свою позицію ми вважаємо наступне – система виявлення ознак злочинної діяльності побудована таким чином, що наявність підслідності за певним суб'єктом обумовлює спрямованість його дій на виявлення ознак саме цих правопорушень. Тому залишення частини дій, що становлять оперативно-значиму поведінку осіб, які входять до сфери впливу злочинних об'єднань, як об'єкт оперативного

пошуку підрозділів НП України обумовить активізацію дій цих суб'єктів та необхідність взаємодії із підрозділами СБ України.

І навпаки – злочинна об'єднання є «верхівкою» злочинної ієрархії, а у сфері їх впливу знаходиться значна кількість осіб, які не посягають на державну безпеку країни, але масовість обумовлює необхідність їх щільного оперативного контролю, який мають забезпечити підрозділи НП України (що мають в оперативному обслуговуванні значно більше об'єктів та сфер життєдіяльності). І тому залишаючи у підслідності НП України ряд кримінальних правопорушень, що вчинюють особи, які різним чином сприяють злочинним об'єднанням (у проведенні сходок, приховуванні їх діяльності, звертаються за злочинним впливом тощо) законодавець, таким чином, «мотивує» підрозділ СБ України до активної взаємодії з НП України.

Оскільки зазначені підрозділи СБ України та НП України у процесі виявлення кримінальних правопорушень, вчинюваних членами транснаціональних організованих злочинних об'єднань, мають єдиний правовий простір, мету та завдання, їх співробітники виконують загальний для цих суб'єктів об'єм повноважень - то взаємодія цих підрозділів має стати ефективним шляхом протидії кримінальним правопорушенням, вчинюваних членами транснаціональних організованих злочинних об'єднань, за умови чіткого розподілу компетенції та визначення форм взаємодії.

На нашу думку, на рівні підзаконного нормативного акту повинні бути визначені сфери оперативної функціональної зацікавленості для цих суб'єктів. До компетенції спеціальних підрозділів СБ України необхідно віднести: транснаціональні злочинні об'єднання, що займаються наркобізнесом, міжнародним обігом наркотиків, незаконною торгівлею зброєю на території України, доходи від якої використовуються для фінансування тероризму; злочинні об'єднання «ворів в законі», що знаходяться під контролем іноземних спецслужб; що спеціалізуються на незаконній міграції, торгівлі людьми, трансплантації органів; що спеціалізуються на кримінально карній контрабанді (стратегічної сировини, історичних і культурних цінностей, предметів і засобів, які використовують у терористичній діяльності); що мають корумповані зв'язки у державних органах систем зовнішньоекономічних зв'язків, ліцензування, розміщення і використання іноземних інвестицій, управління приватизацією стратегічних галузях економіки держави; що мають зв'язки з закордонними злочинними формуваннями і спеціальними службами, які наносять збитки оборонному сектору; що використовують у протиправній діяльності громадські об'єднання, інфільтруються в органи влади та місцевого самоврядування, легалізуються у політичних партіях; що інфільтруються (та/або

намагаються впливати на силові відомства держави (в тому числі правоохоронні органи)); що готують і здійснюють терористичні акти проти представників іноземних держав, створюють небезпечні НЗФ, діяльність яких загрожує безпеці держави, посягає на конституційний лад України, а також спрямована на насильницьке захоплення державної влади.

До компетенції оперативних підрозділів НП України необхідно віднести: злочинні об'єднання, що діють у сферах життєдіяльності (за виключенням тих сфер, що віднесені до компетенції СБ України); що формуються і діють в установах виконання покарань (попереднього ув'язнення); що діють на межі загально кримінальної і економічної злочинності («рейдерські захоплення», надання «колекторських послуг», «третейські суди»); що створюють та контролюють ієрархічні стосунки у злочинному середовищі (серед груп, які вчинюють насильницькі та корисливо-насильницькі злочини, в тому числі ббивства на замовлення).

Марко Сергій Іванович,

доцент кафедри кримінального процесу
та криміналістики факультету № 1 інституту
підготовки фахівців для підрозділів слідства
Львівського державного університету
внутрішніх справ, кандидат юридичних
наук, доцент

ОСНОВНІ СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМИ ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИННОСТІ ПРОТИ ДОВКІЛЛЯ

Відповідно до Стратегії екологічної безпеки та адаптації до зміни клімату на період до 2030 року, основними проблемами у сфері охорони навколишнього природного середовища та природних ресурсів, які негативно впливають на здоров'я людей та сталість екосистем, є: забруднення навколишнього природного середовища викидами в атмосферне повітря та скидами у водні об'єкти від промислових підприємств; нераціональне використання основних природних ресурсів та їх виснаження; забруднення поверхневих, підземних та морських вод; недостатня лісистість території України; деградація земельних ресурсів; відсутність ефективної системи хімічної безпеки; відсутність достатньої інфраструктури та ефективної системи управління відходами, що призводить до масового утворення несанкціонованих звалищ відходів і численних порушень Закону України «Про відходи» та інших нормативно-правових актів; відсутність дієвої системи державного нагляду (контролю) у сфері